

HIBERNIA.

34

*Regio.
Nomina prisca
& recētia, a qui-
bus & cur indita.*

Situs.

Celi temperies.

*Animalium va-
rietates.*

HIBERNIA Insula sequitur, Orpheo, Aristoteli & Claudiano *Ierna*, Iuvenali & Melæ *Iuverna*, Diodoro Siculo *Iris*, Eustathio *Uernia* & *Bernia*, incolis *Erim*, Britannis *Iverdhon*, Anglis *Ireland*. Vnde hæc proflexerint nomina, variæ ut in re obscura subinde enatæ sunt opiniones. Hiberniam alii ab Hiberno Duce Hispano, qui primus magna Hominum coacta multitudo, eam occupavit, dictam volunt: ab Ibero fluvio alii, quod illius accolæ primi Insulam habitaverint; alii ab hiberno tempore, quia ad Occidentem vergit. Eulogii author ab Irnalpho Duce. *Hibernia* & *Iuverna*, proculdubio ab Orphei & Aristotelis *Ierna* dimanarunt: *Ierna* autem illa, *Iris*, *Iverdhon*, & *Ireland*, ab Incolarum *Erim*. Ab *Erim* ergo gentis vocabulo etymon petendum. Hic Camdenus quid opinione augurari possit se habere negat: nisi forsân, inquit, sit ab *Hiere* Hibernica voce illis Occasum, sive plagâ Occidentalem sonante, unde *Erim* quasi Occidentalis Regio deducta videatur. Protenditur hæc Insula ab Austro in Aquilonem, forma lenticulari, sive ovali, non viginti dierum navigatione, ut Philæmon apud Ptolemæum tradidit, sed cccc tantum mill. pass. Latitudine vix cc implet. Ab Ortu habet Britanniam, a qua Mari Hibernico & unius tantum diei navigatione discluditur. Ab Occidente vastum Oceanum. A Septemtrione, qua Oceanus Deucaledonius quem Ptolemæus vocat *Hyperboreum*, irrumpit, habet Islandiam: ab Austro respicit Hispaniâ. Aër hujus Insulæ est saluberrimus, Cælum mite, clemens, blandum; nam neque æstivo calore Incolæ ad umbras & loca opaca impelluntur: neque frigore ad focos; semina tamen ob Autumni humiditatem rarius maturescunt. Hinc Mela scribit, Cælum ad maturanda semina iniquum habere. Salubritate tamen & serenitate aëris multum Britannia præstat. Terræ motus hic numquam, vix semel in anno tonitru audies. Regio gleba præpingui, uberique frugum proventu felix est: pascuis tamen quam frugibus, gramine quam grano fœcundior. Triticum namque grana sunt hic contracta & minuta, & vix alicujus vanni beneficio purganda. Quod ver gignit, ætas nutrit, vix in messe pluvialis aquositas colligi permittit. Æolicis namque flatibus, & pluvialibus inundationibus præ aliis terris hæc exuberat. Verum (ut inquit Mela) adeo luxuriosa herbis non, letis modo, sed etiam dulcibus, ut si exigua diei parte pecora se impleant, & nisi pabulo prohibeantur, diutius pasta dissiliant. Quod etiam Solinus de hac Insula testatur. Hinc pecorum infinita multitudo, primæ & præcipuæ Incolarum opes, Ovium etiam greges plurimi, quas quotannis bis tondent. Equi item optimi (*Hobies* vocantur) quibus non idem qui cæteris in cursu gradus, sed mollis alterno crurum explicatu glomeratio. Nullum ibi reptile degit, nullus Serpens, privilegio cum Creta communi: sæpe etiam illuc de Britannia allati Serpentes, mox ut proximantes terris odorem aëris illius attraxerunt, intereunt. Beda testis est, vidisse se, quibusdam a Serpente percussis rasa folia codicum ex Hibernia asportatorum propinata esse, & continuo totam vim grassantis veneni, tumoremque inflati corporis recessisse. Falcones præterea, Accipitres & Nisos, præ aliis regionibus copiose producit. Aquilarum quoque non minor hic copia, quam alibi milvorum. Tanta vero multitudine se Grues ingerunt, ut uno in grege centum frequenter reperias. In Boreali plaga Cygni etiam abundant. Ciconiæ vero per universam Insulam rarissimæ sunt, & illæ nigræ. Perdices, Phasiani, Picæ & Philomelæ deesse dicuntur. Apum